

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ЛОГІСТИЧНИХ ПОСЛУГ В АГРОСФЕРІ

АНДРІЙ ГАЙ, МгМТз-20

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

На сучасному етапі поняття «логістика» найчастіше трактується як процес управління рухом та зберіганням сировини, компонентом і готової продукції в господарському обороті. Логістика (логістичні технології) - це діяльність (з відповідним науковим супроводом) в конкурентному ринковому середовищі, спрямована на ефективне управління, планування і забезпечення матеріальних і відповідних їм інформаційних і грошових потоків. Найбільш повне визначення терміна дано в роботі А.Н. Радник. «Логістика» (Logistics) - наука про планування, контроль і управління транспортуванням, складуванням та іншими матеріальними і нематеріальними операціями, що здійснюються в процесі доведення сировини і матеріалів до виробничого підприємства, внутрішньозаводської переробки сировини, матеріалів і напівфабрикатів, доведення готової продукції до споживача відповідно з інтересами і вимогами останнього, а також передачі, зберігання і обробки відповідної інформації.

Дане визначення дає поняття про логістику як сфери діяльності і розкриває її змістовну сторону.

Транспортні організації все частіше опиняються в центрі уваги економічного співтовариства. Приблизно 30% логістичних функцій у всіх галузях економіки європейського ринку передається логістичним компаніям. Попит на послуги логістичних операторів формують промисловість і торгівля, які витрачають на логістику в Європі щорічно 120-140 млрд. євро щорічно. В цілому ринок логістичних послуг можна розбити на три сектори: перевезень і експедирування вантажів всіма

видами транспорту; складських послуг, а також послуг з інтеграції та управління ланцюгами поставок.

Логістичні центри (парки) - це ринкові підприємства, які здійснюють координацію логістичного (складського і транспортного) обслуговування та інформаційного забезпечення, а також їх контроль. Транспортні парки, об'єднуючи компанії різних галузей і транспортні комунікації, встановлюють якісно нові стандарти в концепціях розвитку, дизайні і управлінні логістикою. Логістичні центри розподілу в залежності від виконуваних завдань і функцій можна розділити на наступні категорії:

- міжнародні логістичні центри розподілу (International Logistics Center of Distribution - LCD);
- регіональні логістичні центри розподілу (RLCD);
- локальні логістичні центри розподілу (LLCD);
- логістичні торгово-розподільні центри (Trade Logistics Center of Distribution - TLCD)
- і центри логістичних послуг (Center of Logistics Service- CLS).

Що продовжує процес розвитку логістичних центрів (ЛЦ) в Європі показує, що головними стратегічними чинниками при створенні їх мережі є :

- створення фізичної інтеграції всіх видів транспорту;
- досягнення високих економічних показників за рахунок внутрішньої кооперації та співпраці з ЛЦ, розташованими в інших регіонах;
- залучення великого обсягу вантажів шляхом створення основи для формування ефективних міжнародних транспортних ліній;
- підвищення ефективності використання магістралей транспортної інфраструктури і обґрунтування великомасштабних інвестицій в модернізацію транспортної інфраструктури;

- створення системи доставки «від дверей до дверей», створення нових можливостей для роботи комерційних компаній в містах регіону без необхідності тримати власні складські потужності;
- створення транспортної системи, що не завдає шкоди навколишньому середовищу;
- формування розвивається середовища для транспортного сектора;
- переведення частини основного капіталу в транспортні підприємства.

Мета логістичного процесу формулюється основним правилом логістики - правилом «7R»: потрібний товар (right product) необхідної якості (right quality) в необхідній кількості (right quantity) повинен бути доставлений в потрібний час (right time) і в потрібне місце (right place) потрібного споживачеві (right customer) з необхідним рівнем витрат (right cost).

В даний час ефективність ланцюжка поставок товарів є основною умовою забезпечення конкурентоспроможності організацій (фірм). Виробники-конкуренти не можуть знижувати виробничі витрати без ризику зниження якості. Оптимальний спосіб економії витрат - скорочення часу реалізації продукту по всьому ланцюжку поставок.

Одним із способів скорочення витрат на транспортне обслуговування економіки з одночасним підвищенням її якості є створення галузевих транспортно-логістичних центрів (ГТЛЦ), як сервісних структур, що виконують функції інтеграторів галузевих вантажопотоків і їх електронного супроводу. З одного боку, такі центри можуть допомогти в налагодженні кооперації між усіма учасниками транспортного процесу, в розвитку інфраструктури і технологій для перевезення і обробки різних видів вантажів. З іншого боку, з їх допомогою можна здешевити власне послугу для виробника і відповідно підвищити конкурентоспроможність вітчизняного товаровиробника. ГТЛЦ

здатний організувати роботу власного транспорту, замкнувши графік його роботи на виконання комплексних завдань галузі, субпостачальників і партнерів, охоплених інформаційним простором галузевого центру. Це знову знизить загальні транспортно-логістичні витрати виробника, а також підвищить якість транспортного обслуговування економіки.